

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 359, στ. 2, Αργωνίας.] ΗΔ, ΑΤ, Αργονίας. Ὁ Κασωβὸν διώρθου Ἀργώας παρὰ τὸν Ἀργόν, τὸ σκάφος.—**Στ. 3,** Εὐτεῦθεν δὲ ἐκπλέοντι.] Εἰκ ΔΓ προσειληφεῖ τὸν σύνδεσμον.—**Στ. 7,** Αντακρωτήριον.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ακρωτήριον. Εἶτι δέ ὁ μικρὸν ἀνωτέρῳ εἴσηκε προκαίμενον τῆς Λευκωσίας ἀκρωτήριον, καὶ ἀντικείμενον ταῖς Σειρηνούσσαις νήσοις, ταῖς περὶ Θάτερον ἀκρωτήριαι, τὸ Αἴθηνατον, ἥ καὶ Σειρηνούσσαις ἀκρωτήριον, υπλούμενον (σελ. 247), σὺν ᾧ τὸν Ποσειδῶνικάτην κόλπον ποιεῖ. Διὸ καὶ Αντακρωτήριον ὀνόματεν αὐτῷ ἡ λέξις τῶν μήπω κατακχωρισμένων ἐν τοῖς Λεξικοῖς. Τῆς ἐξ ἀντεγράφων ὄρθης ταύτης γραφῆς, Αντακρωτήριον, μήπω ἔγγωσμάντης, εἰκότως ἐλλεπής ἐκριθῆ ἡ ἐκδεδομένη, Ακρωτήριον, τῶν μὲν, τὴν Αντικείμενον, τῶν δὲ, τὴν Ανταῖρον μετοχῆν, προς θετέον εἶναι ὑπολαβόντων, ἐμοῦ δὲ συντομωτέρως, ὡς ὑπελάμβανον, διορθουντος, Τὸ ἀκρωτήριον, τὸ σὺν ταῖς Σειρηνούσσαις ποιεῦν κ. τ. λ.—**Στ. 9,** Ἐλκυν] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλλην.

ΣΕΛΙΔ. 340, στ. 8, Μασσαλίαν.] Ἄλαλιαν, γραπτέον εἶναι ὑπειληφεν ὁ Κασωβὸν, ὁρμητεῖς ἐξ Ηροδότου (ά, 166).—**Στ. 18,** Τετρακόσιαι.] Εὖ τεν τῶν ἀντεγράφων, Τετρακόσιοι πεντήκοντα.—**Στ. 20;** Ἀφ' οὐ] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφ' οὐ.

ΣΕΛΙΔ. 341, στ. 6 μέχρι 13, Ποὸς ἄλληλους. Γέρον μέντοι γε... θιέμηκκν. Νῦν δὲ κ. τ. λ.] ΗΔ ἡ μεταλλαξίς τοῦ κειμένου, ὁ διειωδεὶς συγκεχυσθεὶς ὑπὸ τῶν ἀντεγραφίων, καὶ ἔτεροι πρὸ ἡμῶν συγέντες, μετέτασσον κάκεῖνοι τρόπου ἔτερον, τὸν αὐτοῖς διοκοῦντα βελτίω, ὡς ἐτοι εἶδεν ἐν ταῖς ὑποκειμέναις τῇ Ἀγγλικῇ Στράβωνος ἀκόδοσει σημειώσεσι (τόμ. Α, σελ. 365). Τὴν ἡμετέραν τάξιν τοῦ κειμένου ἔξ-έφρασε καὶ ἡ Γαλλικὴ μετάφραστις.—**Στ. 6,** Μέντοι γε.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν γε.—**Στ. 21,** Οἱ ὑπεροικοῦντες.] Εἰκ ΔΓ προσειληφεῖ τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 342, στ. 3, Πετηλία] Πετελία, διὰ τοῦτ, φέρεται ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 347). Καὶ παρὰ Ρωμαίοις δὲ διφορεῖται ἡ γραφὴ, Petelia καὶ Petilia.—**Στ. 4,** Χώνων.] Εἰς τοῦτο τρέψας ἀπετόλμητα τὴν ἀπαξιπασῶν τῶν ἐκδόσεων τοῖς ἀντεγράφοις συνήδουσσαν γραφὴν, Λευκανῶν ὅθεν δὲ ὡρομημένος, δηλώσει ἡ ἔξτης σημείωσις.—**Στ. 6,** Σαυνίταις πιστὲ φρεύριοιν ἀπετείχισσαν

αὐτὴν.] ΉΔ, ΑΤ, Σαυνίται ποτὲ φρουρίοις ἐπετείχισαν αὐτὴν. Αὐτὴν τοῦ, Ἐπιτειχίζειν, ἡ σημασία ἀποχρώντως ἐμφανίνει τὴν δικαιοροθήν τοῦ χωρίου ἐπετείχιζουσι γάρ καθ' ἔτέρους πόλιών, ή ἔτέρου ἔθνους οἱ ἐν σκέπῃ βουλόμενοι εἶναι τῶν ἐξ ἐκείνων ἕφόδων· καὶ πολὺ τοῦτο ἐν ταῖς ἀρίσταις. Οὗτοι Λακεδαιμόνιοι ἐπετείχισαν Δικέλεικην τοῖς Αἴγυντοις, καὶ ἄλλοις ἄλλαις χωρίαι. Κατὰ τίναν οὖν οἱ Σαυνίται τὸν ἐπετείχισμὸν ἐποιήσαντο; οὐ μὲν οὖν κατὰ τῶν Λευκανῶν (ὅπερ εἴλεγεν ἡ ἐκδεδομένη γραφὴ μικρὸν ἀνωτέρω), Σαυνιτῶν καὶ αὐτῶν ὅντων, καθὼς εἴρηκε Στράβων (σελ. 341), καὶ αὐτῆς ἐρεῖ μετ' ὅλης. Λείπεται οὖν κατὰ τῶν, Χώνων, οὓς ἡγείς τοῖς Λευκανοῖς ἀνθυπεβάλλομεν, καὶ οὓς ὁ Στράβων ἀνωτέρω (σελ. 341) ὑπὸ Σαυνιτῶν ἐνθηδήναι τῆς Τυρρηνικῆς παραλίας εἴρηκεν. Ἀλλ' οὐδὲ τούτοις καλῶς ἀν λέγοιντο ἐπετείχιζεν οἱ Σαυνίται, ἀδυνάτοις οὖσι, - παρὰ πολὺ ἐπικρατέστεροι ὄντες αὐτοῖς. Οὗτοις οὖν δεσμεύσασι τὸ χώριον, ὃς' εἶναι τὸν νοῦν, ὅτι οἱ Χώνες ἐπετείχισαν τὴν μητρόπολιν αὐτῶν Πιστιδίαν τοῖς Σαυνίταις, φυλάκτεσθαι βουλόμενοι τὰς πυκνὰς ἐκείνων ἐπιδρομάς. — Στ. 8, Περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.] ΉΔ (συνάδουσα τοῖς μεταρροχαῖς καὶ τῷ τὰς Χρηστομαθίας γράψαντι, (Μέρ. Γ, σελ. 347), ΑΤ, Περὶ αὐτοὺς τούς τόπους. — Στ. 13, Οὔερτιναι.] Ἰσ. τυπογρ. ἡμέροτηται τὸ ἐν τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσει Οὔερτιται. — Στ. 21, Άπὸ τῶν υἱομούσιον τὰς ἀρχάς.] ΉΔ, ΑΤ, Ὅπὸ τῶν νεκρομένων ἀρχάς. Οἱ νοῦς, Ἡροῦντο βιοιλέα ἐν καιρῷ πολέμου ἐνα τῶν ἀρχόντων, ἐνα σρατηγῷ τὸν πόλεμον.

ΣΕΛΙΔ. 343, στ. 11, Μετὰ δὲ ταῦτα] Πρὸς τὸ Φησί, οὐ πρὸς τὸ Ἐπεκτείνεται. — **Στ. 12, Μεταποντένης.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεταποντεικής. — **Στ. 27, Ἐτάροκην.**] ΔΓ, Εξετάρακην.

ΣΕΛΙΔ. 344, στ. 1, Δπὸ δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Άπὸ γάρ. — **Στ. 9, Λεγόντων...** ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς.] Τῶν κρετικῶν παραλειφθεῖ τι ὑπὸ τῶν ἀντεγραφέων ὑπολαβόντων ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ, ὁ Γερμανὸς ἐκδότης σιγμαῖς φημη θεῖν σημειώσας τὴν παράλειψιν. Ἰσως ἀντωνυμία μόνον, ή Λάτὸν, ἐξερρόντο τοῦ κειμένου ἵσως δὲ οὐδὲ ἐξερρόνη, προσυπακουομένη καὶ μὴ παροῦσα. Οἱ νοῦς, Μηδεῖς τὸν Ἡρωκ παροῦσυνέτω τὸν ἐν Τεμέσῃ, μηδεῖς αὐτῷ ἀνθετάσθω, λεγόντων αὐτὸν ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς ὡς πολέμεον. Ἐπιθετὰ περὶ τοῦ ἥρωος τούτου ἴσορημένα τῷ Παυσανίᾳ (5, 6) καὶ τῷ Αἰλικνῷ (Ποικ. Ισ. η, 18). Μηηκονεύει τῆς παροւμίας καὶ ὁ Εὐτάθιος (σελ. 1409), ἐτέρως ὅμως αὐτὴν ἐξηγούμενος.

— Στ. 18, Καταπεφεύγει.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Καταριύει. — Στ. 21, Ό ἐν Δωδώνῃ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Ό ἐν Δωδώνῃ. Ό δέ χροσμὸς διαφόρως ἐκτέθεται ἐν τῷ ἀναγγος ἐκδοθέντι τοῦ Τρύφωνος Περὶ τρόπων συγραμματίῳ (ἰδ. *Museum Criticum, or Cambridge classical researches*, N° I, pag. 47), ὅπου ταῦτα φέρεται· « Ως ἔγειρος δεδομένος χροσμὸς Ἀλεξανδρῷ τῷ Μολοσσῷ, Φυλάξασθαι τὸν Κηρόειτα. Ό μὲν γάρ φέτο τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμὸν ἦν δὲ ἔτερον. » Προσδοθέντος γάρ αὐτῷ πινακιδίου κεκηρύμματος, τοῦτο ἀντιγράφων ἐμολοφοῦ θητηνόν.

ΣΕΛΙΔ. 345, στ. 10, Αἴρεται ἐπιστρέψειν.] ΗΔ, ΑΤ, Αρχὴ τοῦ ἐπιστρέφειν.

ΣΕΛΙΔ. 346, στ. 1, Αἴποςροφήν.] Γράφει (διερθῶν τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα) Αὐταποστροφήν. Ή δέ λέξις ἴδιάζει, καθόπερ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 339) τὸ Λυτακρωτήρειον. — Στ. 2, Τοῦ Ποσειδωνίου, [καὶ] τῆς... ὅσου ἐξατάδιος, [οὐ] μικρῷ πλέον τὸ ἐλάχιστον οἰκπέραμα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ Ποσειδωνίου, τῆς... ὅσου ἐξατάδιος, μικρῷ δὲ πλέον κ. τ. λ. Οὗτο δὲ ἀνεγνωκέναι καὶ τὸν ἀρχαῖον μεταφραστὴν, οὗλον ἐκ τῆς ἑρμηνείας, *Posidonium recessum*, ετ *Rheginam columellam...* ad stadia sex, ubi minimus *Trajectus*, paulo majorem, καίπερ τὸ, Οὐ, κακᾶς τοπικὸν ἐπιρρήματος ἐκδιξάμενον, καὶ τὰ λειπόμενα τοῦ χωρίου μὴ κατανοήσαντα. Μειρῶ δὲ πλέον τοῦ ἐξαταδίου λέγει τὸ ἐγγυτάτω διάρυκα ή διαπέραμα, τὸ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν ἦν γάρ ἐπταξάδιον, ὡς αὐτὸς ἀνωτέρω (σελ. 158) εἰσηγεῖ. Εἶπει τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (*Strab. tom. II, pag. 309, not. 1*). — Στ. 15, Άς καὶ ΑΓΤΟΙ ἰστάσαντο.] ΛΥΤΑΣ, σίμαι, χρὴ γράψειν.

ΣΕΛΙΔ. 347, στ. 2, Περιοιδας.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Περιοειδίας. — Στ. 5, Εἴδ'.] Τουτέσιν, Εἴτε. Αἱ ἐκδόσεις ἀπαστι, Εἴδ', ἀντὶ τοῦ, Εἴτα, ἐπιρρήματος ἐκδιξαμένων τῶν ἐκδοτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀντεγοχρέων. Αἵτεν δὲ τῆς πλάνης, τὸ μικρῷ τούτου διεζηκέναι τὸ ἀνταποδιδόμενον ἔτερον, Εἴτε. Ό νοῦς, οὐνομάση Ρήγιον, εἴτε διὰ τὸ ἀπορρήγησαι, ὡς φησιν Αἰσχύλος, εἴτε ὡς βρατείον, ὥπερ Ρήγιον *Rhegium*, τῇ Ρωμαίων φωνῇ καλεῖται. Οὐκ ὄρθως δὲ ὁ Στράβων ἀυτιβιβάλλει περὶ τῆς παραγωγῆς τοῦ ὄνοματος· καὶ αὐτοὶ γάρ οἱ Ρωμαῖοι, ὡς ἐσημειώσατο ὁ Κασσωβῶν, τῆς Ἑλλήνων φωνῆς εἴναι τὸ Ρήγιον (παρὰ τὸ Ρηγύνω) ὡμολογήσασι. — Στ. 17, Συνχόμενον.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Συνεχόμενον. — Στ. 18, Μοχλευόμενοι.] Τῶν τις

χριτικῶν, ἀνοχλευόμενοι, γραπτέον εἶναι εἴκαστο. — Στ. 20, Τῶν ταύτην μήσων.] Ἐκ ΔΓ ἡ τάξις ΑΤ, Νήσων τῶν ταύτην. — Στ. 22, Σειρηνοῦσσαι.] Ἐκ τῶν Χρηστομαθειῶν, ΑΤ, Σειρῆνες. — Στ. 26, Διειργομένας.] Ἐκ τῶν αὐτῶν (Μέρ. Γ, σελ. 349), ΑΤ, Διειρημένας.

ΣΕΛΙΔ. 348, στ. 5, Διονύσιον.] Προσίθεται μετά τὸ κύριον ονοματόδε τὴν μετοχήν, Αἰτιασάμενον, ἀδιεπτηθεῖσαν τοῖς τυπογράφοις. — Στ. 7, Φοιβίκην ἐκάλεσσεν. Ἐπὶ δὲ Πύρρου ἡ τῶν.] Οὗτοι καλλίστας ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν, αὐτὸς, ὡς φησι, Διερθώσας, ΑΤ, Φοιβίκην ἐκάλεσσεν ἐπὶ Πύρρου. Ή δὲ τῶν. Οὗτοι γράφειν δεῖν καὶ ὁ Ἀγγελὸς ἐκδότης ἐσημειώσατο, ἵδικην καπύτος ποιούμενος τὴν διέρθωσεν. Ἄλλ' ὅμοιοι τι πεντήκοντα πρότερον ἔτεσse τὴν αὐτὴν τεύτην διέρθωσεν κατεχώρισσεν ἐν ταῖς εἰς τὸν Σικελιῶτην Διόδημον (τόμ. Β, σελ. 117) σημειώσεσσεν ὁ Οὔτεσσι λίγγιος. Τοῦτο δὲ λέγω, οὐδέτερον τῶν τοῦ Στράβωνος ἐκδοτῶν λογοκλοπίας αἰτιώμενος, ἄλλα τοὺς ἀπειρῶν; ἔχοντας τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα σπουδῆς θιμάσκων, ἵν', εἴ τι καὶ ἡμῖν συμβεί τοιοῦτον, εὐγνωμογέστερον κρίνειν ἔχωσι. Τί γάρ θαυμαζόντες καὶ χρόνοις καὶ τόποις ἀλλήλων διεισηκότας μακροῖς ὅμολογεῖν πολλάκις ἐν ταῖς διερθώσεσι; — Στ. 10, Κατήρεψιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατείρεψιν. — Στ. 12, Δύτοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύτῃ. — Στ. 27, Συμπραξάντων καὶ Συρακουσίων ἀμα τούτοις ἐν οἷς ἔστι καὶ κ. τ. λ.] Οὗτοι διώρθωκα, ὀρημένος ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, *Opem ferentibus Syracusanis una cum iis : apud quos est,* ΑΤ, Συμπραξάντων καὶ Συρακουσίων ἀμα γάρ οὗτοι, ἐν οἷς καὶ ἔστιν ἐκεῖ.

ΣΕΛΙΔ. 349, στ. 7, Συνάγων.] ΗΔ, ΑΤ, Συναγαγών. — Στ. 11, Περιθώκειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επιθώκειν. — Στ. 14, Πτίδων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παιδίων. — Στ. 15, Ήσαν αἱ Θυγατέρες.] ΔΓ, Ήσαν οἱ Θυγατέρες· ήν εἰς τὸ ὄρθωτερον καὶ γυνήσιον ἐπανάξεις γράφων ἀντανυμικῶς, καὶ κατ' ἔγκλισιν, Ήσάν οἱ Θυγατέρες. — Στ. 18, Σώματα.] Ἀποκατέστησα τὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων γραφὴν, ΑΤ, Πράγματα. — Στ. 26, Τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτον.

ΣΕΛΙΔ. 350, στ. 1, Δεῖν δὲ τὰς αὐτὰς εἶναι. Ἐπανεῖ δὲ καὶ τό.] ΗΔ, ἡν κατεχώρισσα πρὸ τῆς Γαλλεκῆς μεταφράσεως ἐν ταῖς εἰς τὸν Βεκκαροῖν (Περὶ ἀμαρτημ. καὶ ποιν. σελ. 212) σημειώσειν, ΑΤ (εγγραῖς διειλημμένου, ὡς ἐλλεποῦς), Δεῖν δὲ τὰς αὐτὰς... ἐπανεῖν· καὶ τὸ, ὅπερ ἄλλος ἄλλως διερθεῖσκον ἐπεβάλοντο. — Στ. 3,

Ἀχριθοῦν θέλοντας πέρα τῶν λοκρῶν, ἐνδοξοτέρους μὲν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ΠΕΡὶ τῶν ἄκρων, ἢ ὡς ἔτέρω ΔΓ, ΠΑΡÀ τῶν ἄκρων. Εἶτε δὲ τὸ Ηέρω τῶν λοκρῶν, ὑπέρ τοὺς λοκρούς, ἢ μᾶλλον τῶν λοκρῶν. Εἴτε δὲ καὶ οὗτω μηρίσθιον τὸ χωρίον· Ἀχριθοῦν θέλοντας περιττώς, λοκρῶν ἐνδοξοτέρους μὲν κ. τ. λ.
— Στ. 14, Παλίσκιον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλίσκειον.—Στ. 16, Εύρυντος.] Ἰσ. γρ. Εὐρώνως.—Στ. 17, Ἐδείκνυτο δ'.] Ἰπως ἀμεινον τὸ γράφει, Ἐδείκνυτο δὲ καὶ.—Στ. 24, Εκείνοις τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εκείνοις αὐτοῖς τῶν.—Στ. 28, Ἐπειδή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επειδή.

ΣΕΛΙΔ. 351, στ. 5, Ὁ δρυμὸς, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν τὴν βοεττίαν, ἢν σίλαιν καλοῦσιν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὁ δρυμὸς σίλαι, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν, ἢν βρέττειον καλοῦσιν. Άι πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Ὁ δρυμὸς, ὁ φέρων τὴν ἀρίστην πίτταν, ἢν βρεττιάντειον σίλαιν καλοῦσιν.—Στ. 14, Συμβίναι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμβέναι.—Στ. 17, Εἰς Σικελίαν] ΗΔ, ΑΤ, Εν Σικελίᾳ.

ΣΕΛΙΔ. 352, στ. 4, Ὡς γε ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Ὡς γε ἐπί.—Στ. 6, Δισχιλίους.] Ἰδε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. II, pag. 326, not. 1), ἵνα αἴς καὶ τὰ ἰχόμενα ὅτι συγκέγυται εἴση.—Στ. 8, Μιλίων διακοσίων τετταράκοντα... καὶ τὸ λεῖπον τοῦ πλάτους.] Ὅτι μὲν κακῶς διεπέδειται ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν ὅλον τούτῃ τὸ χωρίον, δηλοῦσι τὰ κενά διασῆματα· ὅπως δ' ἀναπληροῦν αὐτὰ πιθανῶς ἔστιν, εἴση ἐπιών τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις. Ἐγράψας οὐδετέρως, λεῖπον, ἐκ τῶν ἀντιγράφων, ὃν τινά καὶ τετταράκοντα τετταράκοντα φέρει, ἀντὶ τοῦ, διακοσίων τετταράκοντα.—Στ. 16, Εν ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα.] Ἐν πεντήκοντα μόνοις φησίν ὁ Λίβιος.—Στ. 17, Λιμνήν.] Λίμνη γραπτέων εἰνάρει τινες ὑπελκόσι.—Στ. 18, Οὖν τὴν ἐπωνυμίαν.] Γράφει θαρρόων, οὐ τὴν ἐπωνυμίαν· Νέστος γάρ εἶτε μόνος ὁ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, τουτέστι τοῦ ἐμπροσμοῦ τῶν πλοίων (παρὰ τὸ Ναῦς καὶ Δεῖπνο), οὗτως ὄνομασθαις.—Στ. 23, Εκείνους.] Ἰσ. γρ. Εκεῖ.—Στ. 24, Αὔδις.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐδύς.

ΣΕΛΙΔ. 353, στ. 5, Ἐπανερίσθαι οὖν... εἰ λῷον... τὸν δὲ ἀνειπεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επανέρεσθαι δ' οὖν... εἰ δοτὸν... τὸν δὲ ἀνειπεῖν.—Στ. 8, Πιρέαν θεόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Πάρεκ σέθειν.—Στ. 9, Κλαύματα.] ΗΔ (ῶδε τε καὶ ταῖς χρυσομαλείσις, Μέρ. Γ, τιλ. 551).

ΑΤ, Κλάσματα, ὁ φέρουσι τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, ἐν ἔτέροις τριῶν, ἀντὶ μιᾶς, λέξεων (ἄς οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μέτρον), Οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα, φερομένων. Παρότι δὲ τῷ Ζηνοβίῳ (Παροιμ. γ', 42) Οὐκ ἄλλα καὶ τούτο τεις τρεπτέον ἔφασσαν εἰναι εἰς τὸ, Οὐδαλας ὅπερ ὁ μὲν Καλλίτρατος (παρ' Εὐταθ. εἰς τὸ Όδυσσε. Ρ, σελ. 1808) ἐνγεῖται διὰ τοῦ, ακόπρια, ἢ ἄλλως λύματα, παρότι τὸν εὐδόν, » ἦτοι τὸν βατήρο, καίμενα », Ήσύχιος δὲ διὰ τοῦ « τῶν ἄρτων τὰ » φλογίσματα». Οὐδετέρας οὖν τῶν σημασιῶν τούτων προσηκούσης τῷ γῷ τοῦ χρησμοῦ, ὁπερό εὐδὲ τῆς πρὸ ἡμῶν ἐκθεδομένης γραφῆς, Κλάσματα, μόνον τὸ ἡμέτερον, Κλαύματα, καλῶς ἔξει, μετωνυμεκῶς λαμβανόμενον ἀντὶ τοῦ, μυστιχήματα. Πιεσοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν οὐ μόνον τὸ προσεδειμένον, Οὐκ ἀγαθὰ, τῇ γραφῇ, ὁ προδηλώς, οὐ μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ἐξήγησις ἔξει τοῦ Κλαύματα, ἀλλ' ἔτει μᾶλλου τὸ συνώνυμον Δακρύματα, παραπλησίως ἀντὶ τοῦ, μυστιχήματα, δι' ἔτερου χρησμοῦ τοῖς Κρητὶς ἀποφοινασθέντες, οἱ, καθάπερ ίερηκεν Ήρόδοτος (ἢ, 169), « Τὸν Θεὸν ἐπειρώτεον, εἴ σφι ἀμεινον γίνεται ταὶ τεμωρέοντες τῇ Ἑλλάδι. » Ή δέ Πυθίη ὑπεκρίνατο, οὐ νήπιοι, οὐ ἐπειρέμφεσθε ὅσα ὑμῖν... Μένως ἐπειμψε μηνέων δακρύματαν. — Στ. 12, Μύρητο.] ΗΔ, ΑΤ, Μύρητο. — Στ. 27, Ἰποσπάσαι δὲ καὶ.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφε τὸν δεύτερον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΔ. 354, στ. 4, Ἐπισυμπειστεῖν... ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συμπεισεῖν... ἀπολειφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ. — Στ. 8, Οἰκιστὴς δ' αὐτῆς Οἰσ... ΕΛΙΚΕΥΣ.] ΗΔ, ΑΤ, Ο ΙΣΕΛΙΚΕΥΣ, ὅπερ ἀπαντεῖ, ἀντὶ κυρίου ὀνόματος συνεταγμένου τῷ ἀριθμῷ ἐκδεξάμενοι, τὸν οὐδικεῖον γῆς ὑπάρχαντα ἵστε καὶ οἰκισθῆν τῆς Συβάριθος ὑπέλαθον (οὐδεὶς γάρ Έλλήνων ποτέ τοικύτης ἔτυχε κλήσεως). Τὸ ὑπὸ τῶν ἀντιγραφέων κεκολοβωμένον (Οἰσ...) δύνομα τάνδρος, οὐκ ἔξισγύσας μαντεῦσαι, τὸ γοῦν τῆς πατρίδος αὐτοῦ πιεσῶς οἷμαι διδηλωκέναι, Ελικέα φήσας αἰτόν. Ἐπεὶ γάρ η Σύνδροις ὑπὸ Αἴγαιῶν ὥκισθη, εἰκὸς καὶ τὸν εἰς τὸν οἰκισμὸν ἀποσκλέντα Αἴγαιὸν γεγονέναι· οὐ δ' οὗτος ἐξ Ελίκης, μιᾶς τῶν Αἴγαιῶν δώδεκα πόλεων (Στράβ. Νέρ. Β, σελ. 142), καθά καὶ ὁ ἀνωτέρω (σελ. 353) μυημονευθεὶς Μύσκελλος, ὁ κτίσας τὴν Κρότωνα, Αἴγαιὸς κάκενος, ἐκ Ρύπων ήν, ἔτέροις Αἴγαιῆς πόλεως (Στράβ. Νέρ. Β, σελ. 145). — Στ. 19, Διεχειρίσαντο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διεχειρώσαντο. — Στ. 23, Ξανθοφορεῖν καὶ λευκοτριχεῖν.] Ξανθοτριχεῖν, μόνον ἐν τῇ τοῦ Γερμανῶν,

ἐκδόσει, τὰ λοιπά ἡ τῶν τυπογράφων παριδόντων, ἡ καὶ αὐτοῦ μη-
γράψαντος, ὃς ἀνοίκει τῷ χωρίῳ. Τῶν γάρ ισορησάντων τὰ περὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦδε, οἱ μὲν ἔχοντες αὐτὸν, οἱ πλείους, οἱ δὲ εἰς τὸ λευ-
κὸν μεταβάλλειν ἔφασαν τὴν χρόαν, οὐδὲν δὲ ἀμφότερα ποιεῖν ἄμα
φήσαντος (ἴδ. τὰς εἰς τὸν Αἵδιον. περὶ Θαυματ. ἀκούσμ. κφ. 183
σημειώσ. τοῦ Βεκμάνου, καὶ τὰς εἰς τὸν Αἴλεαν. περὶ ζώων ἴδιότητ.
ιβ', 36 τοῦ Συείδρου). Πάσις οὖν καὶ τῷ πορειμένῳ χωρίῳ τοῦ Στρά-
βωνος, τρέποντας τὸν συμπλεκτικὸν εἰς τὸν διαζευκτικὸν, γραπτέον,
Ξανθοτριχεῖν, ἡ λευκοτριχεῖν, ἐν' ἣ τῶν μὲν μελάνων εἰς τὸ
ξανθὸν, τῶν δὲ αὖ ἔχων εἰς τὸ μελανον τρέπειν τὴν χρόαν.—Στ. 27,
Κοκκις.] Αποκατέστησα τὴν προτέρον γραφὴν, ΑΤ, Κωπιάς.

ΣΕΛΙΔ. 355, στ. 4, Ήράκλεια πόλις.] ΕἾ ΕΔ, ΑΤ, Ήρακλεό-
πολις.—Στ. 7, Άνοικισθείσης.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκισθείσης. Ό νοῦς,
Μερὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἦσαν Ήράκλεια, καὶ ἔτερη πόλις Σείρις, ὡς
μάνυμος τῷ ποταμῷ Σείρεις ὑπερέν δὲ, τῆς Ήρακλείας ἀνοικισθείσης
ἐντεῦθεν, τουτέστι μετατεθείσης ἀνώτερον οὐ κατεῖχε τόπου πρὸς τῇ
θαλάττῃ, ἡ Σείρις ἐγένετο ἐπένειον τῆς Ήρακλείας.—Στ. 16, Μὴ
καταμύσαι φανῆναι μόνον.] ΗΔ, ΑΤ, Μὴ μόνον καταμύσαι φα-
νόμενον, ΔΓ, Μὴ καταμύσαι φανόμενον.—Στ. 17, Απο-
εραφῆναι.] Προσυπακουζέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ, Φανῆναι. Ό γάρ νοῦς
τοῦ ὅλου χωρέου, Μὴ φανῆναι καταμύσαι μόνον ἀπαξ, ἀποσπωμένων
τῶν ἐκτῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐν Ἰλίῳ ἐφάνη καταμύσαι, βιαζομένης τῆς
Κασσάνδρας, ἀλλὰ καὶ δεέκινυσθαι νῦν ἔτει καταμύον.—Στ. 21, Σει-
ρίτιδι.] Γραπτέον δοικεν εἶναι, Σείρειδι.—Στ. 24, Καὶ τὴν Σειρίτιν
(γρ. Σείριν, ἡ, Σείρειδα), καὶ τὴν ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΤΡΑΕΝΤΑ Σύ-
νοσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ Σειρίτιν, καὶ τὴν ΕΠΙ ΤΕΓΘΡΑΝΤΟΣ
Σύνοσιν. Οτι μὲν ἡμάρτηται τὸ χωρίον, ὡμολόγηται καὶ τοῖς πρὸ
ἡμῶν ἀπαστοῦ ὅτι δὲ καὶ μυσχερῆς αὐτοῦ ἡ ἐπανόρθωσις, καὶ τοῦτο
τῶν ὡμολογημένων ἐξέν. ΕΦ' ΥΔΡΟΥΝΤΟΣ, εἴκαξε δεῖν γράφειν τῶν
ἐν ὀνόματί τις κριτικῶν δι μετ' ἐκείνον ὑπενόησε καὶ ὁ Ἀγγλος ἐκδό-
της, Ήμέν δέ τοι, Περὶ τὸν Τράεντα, γράφειν τὰς ἀφορμάς δέ-
δωκεν ὁ Σικελιώτης Διόδωρος (ιβ', 22), λέγων οἱ Διεφεύγοντες τὸν ἐν
» τῇ σάσσει κίνδυνον Συβάριται περὶ τὸν Τράεντα ποταμὸν κατώκησαν»
» καὶ χρόνου μὲν τινα διέμειναν, ἐπειδ' ὑπὸ Βρεττίων ἐκβληθέντες
» ἀνηρέσκεσσαν». Εἰκὼς γάρ τοὺς ἐκ τῆς περὶ τὸν Κρόκειν Συβάριδος
ἐκβληθέντας Συβάριτας, καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα μετενέγκει ἐφ' ὃν
μετωκισθήκαν περὶ τὸν Τράεντα χῶρον. Εἴτε δὲ καὶ συντομωτέρως

γράφειν, Περὶ Τράεντα, ἢ Ἐπὶ Τράεντος, τῆς, Ἐπὶ, προθέσιως πλατύτερου ἐκλαμβανομένης. Εἰ δέ τις οὐκ ἀποδέχεται τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, προαιρεῖσθαι τὴν τῶν πρὸ ἡμῶν, γράφων μέντοι, οὐκ, Ἐφ' Ὅδροῦντος, ἀλλ', Ὅπερ Ὅδροῦντος, ἢ γοῦν Περὶ Ὅδροῦντα. Εἴς γάρ πόλις, σὺν ποταμὸς, ὁ Ὅδρος (τανῦν Οτραντό), ἃς πλησίον καὶ Λουπίσι πόλις, πρότερον, Σύβαρις καλουμένη, ὡς φαστὸν ὁ Πανσανίχες (5', 19). — Στ. 26, Κλεανδρίδᾳ.] Ἐξ ΕΔ, AT, Κλεανδρίδῃ.

ΣΕΛΙΔ. 356, στ. 15, Δυοῖν δ' οὖσῶν πόλεων, τοῦ δὲ Μεταποντίου ἐγγυτέρῳ τοῦ Τάραντος ὅντος, πεισθῆναι.] ΗΔ (συγάδουσα ἐν μέρει τοῖς ἀντιγράφοις), AT, Δυοῖν δ' οὖσῶν τῶν πόλεων τῶν Μεταποντίων ἐγγυτέρῳ τοῦ Τάραντος, πεισθῆναι. — Στ. 23, Παρονομᾶσθαι.] Ἐκ ΔΓ, AT, Παρονομασθῆναι.

ΣΕΛΙΔ. 357, στ. 5, Ἀποδοῖη.] Ἰσ.γρ. Ἀποδεῖδοιη. — Στ. 19, Στηλίδα τήν.] Ἐξ ΕΔ, AT, Στηλίδα καὶ τήν. — Στ. 23, Ταύτην.] Ἐκ ΔΓ, AT, Αὐτήν.

ΣΕΛΙΔ. 358, στ. 1, Ή μὲν ἐπί.] ΗΔ, AT, Ή τ' ἐπί. — Στ. 7, Ἐκ μέν.] ΗΔ, AT, Ἐκ γε, εἰς ὅπερ μετέβαλεν ὁ Γερμανὸς (ἢ ΕΔ) τὸ τῶν προτέρων ἐκδόσεων (οὐδὲν μᾶλλον δρῶν), Ἐκ δέ. — Στ. 10, Άλαισαν.] Προσέδηκα τὸ ι, ἵν' ἡ αἰτιατικὴ τοῦ Θηλυκοῦ ὄνοματος Άλαισα. — Στ. 15, Ακραγαντίνων.] Ἐκ ΔΓ, AT, Ακραγαντίνον. — Στ. 23, Τὸν περίπλουν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν πέντε.] Πλούταρχος δέ (Περὶ φυγ. § 10) τεσσάρων ἡμερῶν τὸν τῆς Σικελίκης περίπλουν λέγει. — Στ. 24, Ποσιθώνιος δέ τοῖς... τὴν νῆσον, πρός.] ΗΔ, AT, Ποσιθώνιος τε τοῖς... τὴν νῆσον, καὶ πρός.

ΣΕΛΙΔ. 359, στ. 3, Εὔκεισθαι πρὸς ἔω μὲν καὶ πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιοῦσαν δέ τὴν πλευρὰν τὴν πρὸς.] Οὕτω διεσκεύασα τὸ χωρίον, AT, Εὔκεισθαι πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν ποιέσσει δέ τὴν πλευρὰν καὶ πρός. Τὸ ἐμὸν Ἀντέγραφον σὺν ἄλλοις, Εὔκεισθαι πρὸς ἔω φαμέν πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιέσσει δέ τὴν πλευρὰν καὶ πρός. Εἶτερα ΔΓ, Εὔκεισθαι πρὸς ἔω πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν, ποιόσσεις δέ κ. τ. λ. — Στ. 10, Επὶ Πάμισον.] Ἐκ ΔΓ, AT, Επ' Αμισόν. — Στ. 12, Λέγη.] Ἐκ ΔΓ, AT, Λέγειν. — Στ. 15, Λοξοῖτο ἀπό.] Ἐξ ΕΔ, AT, Δόξοις τὸ ἀπό. ΔΓ (ἢ ἀπεδέξατο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης), Δόξοετο ἀπό.

ΣΕΛΙΔ. 360, στ. 2, Συνῆλθον.] Ἐκ ΔΓ, AT, Συνελθοῦσαι.

ΣΕΛΙΔ. 361, στ. 1, Εκπεσῶν τῆς νῆσου.] Ἐκ ΔΓ, AT, Εκ-

106 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

πεσθών ἐκ τῆς γένου. — Στ. 4, Εὐθέως.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐφυῶς. — Στ. 9, Καλοῦσί τε.] ΗΔ, ΑΤ, Καλοῦσι δέ. — Στ. 20, Ξύνει ὁ τε.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ξύνει τέ. — Στ. 21, Ἱερῶν.] Εξ ΕΔ, (ἐπιθετικός), ΑΤ, χυριωνυμουράνου, Ἱέρων. — Στ. 23, Μετὰ δὲ τὴν'] ΗΔ, ΑΤ, Κατά δὲ τὴν.

ΣΕΛΙΔ. 562, στ. 3, Όταν οὖν, φησὶ Ποσειδώνιος, φλέγηται τά.] ΗΔ, ΑΤ, Όταν τῷ Ποσειδώνι φλέγηται τά. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, **Όταν τῷ Ποσειδώνι φλέγηται τά. Εἴπει τὰ ἐπισημειωθέντα μοι τῷ φίοιο θάνατῳ (Μέρ. Γ, σελ. 5')** — Στ. 9, Φασίν.] ίσ.γρ. Φησίν. **ὁ Ποσειδώνιος φηλονότι. — Στ. 23, Ἡ τε Νάξος.]** Εξ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἡ Νάξος. — Στ. 25, Χρηστηριασμάνους.] ΗΔ, ΑΤ, Χρηστηριασμάνους. ΔΓ, Χρηστηριαζόμενους.

ΣΕΛΙΔ. 563, στ. 4, Οὐκ ἀν ἐκγένοιτο αὐτοῖς ἡ Συραχουσίων διατάτη.] Άταρής ἡ παροιμία, ἃν ασφεσέρως ἐξήνεγκεν ὁ τῶν Χριστούανειῶν (Μέρ. Γ, σελ. 554) συγγραφεὺς, φήσας, Οὐδὲ τὴν τῶν Συραχουσίων διεκάτην ἀμείβω. Εἴη δ' ἀν ὁ ναῦς, ἐπὶ τῶν ἀφειδῶν ἀναλισκόντον λεγομένης, οὐκ ἀν ἔξαρκέσσειν αὐτοῖς οὐδὲ ἡ Συραχουσίων διεκάτη, καίπερ εὖσα μεγίστη. — Στ. 6, Στρατιᾶς.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Στρατιές. — Στ. 9, Οἰκισμοῦ.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκησκτι. — Στ. 12, Μετ' αὐτῶν.] Ωδὲ ἐκ ΔΓ μετέθηκε τὸ κακῶς τεθέν μετὰ τὸ, Συραχούστας. — Στ. 14, Οἱ τε ἄνδρες.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οἱ ἄνδρες. — Στ. 22, Πρώτους... γενέσθαι... Καὶ τό.] ΗΔ, ΑΤ, Πρώτους... λέγεσθαι... Καὶ τὴν.

ΣΕΛΙΔ. 564, στ. 11, Εὐθέωδε.] Εξ ΔΓ προσέθηκε τὴν λέξιν. — Στ. 12, Εἰς τὸν ποταμὸν ἐν Ολυμπίᾳ.] Τῆς ἐκδιδομένης γραφῆς, Εἰς τὸν ποταμὸν ἐνόμισαν ἐν Ολυμπίᾳ, διαγράψας δεῖν φήθην τὸ, Εὐόμισαν, καὶ τοῖς πρὸ ήμῶν ὑποπτον εἴναι δόξαν. — Στ. 18, Ταῦτα.] Εξ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Ταῦτα. — Στ. 25, Συμμετέντει.] Αὔτεινον ἀν γράφοις; Συμμετέντει, κατ' εὐκτικὴν ἔγκλεσιν. — Γλυκύ.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Γλυκύ.

ΣΕΛΙΔ. 565, στ. 2, Εἴκει μὲν καὶ βραχὺ τὸ διάσημα.] ΗΔ (μόνον τοῦ, Καὶ, προσληρθέντος ἐκ ΔΓ), ΑΤ, Εἴκεινο μὲν βραχὺ διάσημα. — Στ. 5, Οἰκεῖος.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκείας. — Στ. 6, Αὐτὴ ρέυματι εὐπειθής, οὐχ ὅπως τοσούτῳ τε καὶ διὰ τοιούτων πόρων φερομένῳ.] Οὗτω θιεσκεύασκ, τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, μέρος δέ τι καὶ αὐτὸς αυτοπληρώσας τὰ ὅντα καὶ δόξαντα τοῖς πρὸ ήμῶν ἐλληπῆ, ΑΤ, Αὐτὴ ρέυματι εὐπειθής... οὐχὶ τῷ τότε (ΔΓ, οὐχὶ τῷ)... οὗτω

(ΔΓ, οὗτω τε) καὶ διὰ τοιούτων ὄρῶν φερομένῳ (ΔΓ, φερόμενῳ). Οὐοῦς, Καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ φιάλη οὐκ ἔτιν εὐπειθής ρέματι, μάτι γε τοσούτῳ ρέματι, καὶ διὰ τοιούτων πόρων φερομένῳ.—Στ. 10, Καὶ τῷ περὶ.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰ περί.—Στ. 16, Τοῖς Ἀχελώου.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Ἀχελώου.—Στ. 17, Καὶ ὑποβάς.] Εὔχωριστα ταῦτα τοῦ ἔτης Σοφοκλείου ἐπους, κακῶς μέρος αὐτοῦ νομισθέντα, τῶν μὲν «Καὶ ὑποβάς ἐνθένδ' εἰς ἀργος η, τῶν δὲ, Καὶ γῆν » ὑποβάς ἐνθεν ἐς ἀργος η γραφόντων. Ιδε τὰς ὑποτεταγμένας σημειώσεις τῇ τοῦ Ἀγγλου ἐκδόσει, καὶ Mus. Critic. or Cambridge Classic. research. n° II, october, 1813, pag. 145.—Στ. 29, Οὗτος.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Οὗτω. Εἶτε ΔΓ, Οὗτως.

ΣΕΛΙΔΑ. 368, στ. 3, Συμβαλλομένην.] ΗΔ, ΑΤ, Συμβαλλομένην.—Στ. 22, Περιειλημένην.] Γράφε, Περιειλημμένῳ, ὡς παρήνει τις τῶν κριτικῶν.—Στ. 25, Όροπεδίοις.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Όροπεδίοις.—Πᾶσιν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Πᾶσαν.—Στ. 25, Τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ αὐτὰ καὶ.

ΣΕΛΙΔΑ. 369, στ. 2, ἀνετιθεσαν.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, ἀνετιθεσαν.—Στ. 4, Αὐτὴ.] Εἰ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αὐτη.—Στ. 14, Οἱ Καρικοί.] Ἐνικῶς καὶ θηλυκῶς, ἡ Κάρικος, φέρεται παρ' Ἡροδότῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγραφεῦσι.—Στ. 22, Σελουρος.] Εὐ ταῖς Χρονομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 354) γράφεται, Σέρουλος.—Στ. 25, Χρόνου ὃν ἐν τῇ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Χρόνου τοῦτον δ' ἐν τῇ.

ΣΕΛΙΔΑ. 370, στ. 7, Ταμισίου.] ΗΔ, ΑΤ, Ταμεῖου.—Στ. 13, Κικάκωται δὲ... εὐτυχημάτων οὐκ ἀεί] Κακῶς ὡς μιτινεχθῆναι ζοκεῖν ὅλη ἡ περίοδος αὕτη, οἰκειοτέρως ἀν καταχωρισθεῖσα ἀνωτέρω (σιλ. 369) μιτά τὰς λέξις, Εῦβοιαν δὲ οἱ Λεοντίνοι, ὡς πέρι ὄρθως ἔκρινεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔΑ. 371, στ. 4, ἔχουσῃ.] ΗΔ, ΑΤ, ἔχοντε.—Στ. 5, Όρᾳν τ' ἐν τῷ μέσῳ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Όρᾳν τε τὸ μέσον.—Στ. 9, Προελθεῖν... ἐπειδὴ θερμοτέρας ἐπέβαινον τῆς ψάμμου.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, προσελθεῖν... ἐπεὶ δὲ θερμοτέρας ἐβαίνον τῆς ψάμμου.—Στ. 14, Καθάλοιτο.] Εἰ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καθάλοιτο.—Στ. 22, Φεδάνιαν.] ΗΔ, ΑΤ, Φεδάνιος.—Στ. 24, ἐπιλειπούσης τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, ἐπιλειπούσης ποτὲ τῆς.

ΣΕΛΙΔΑ. 372, στ. 5, ἀναβολάς.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, ἀναβολάς.—Στ. 7, ἔχουσαι.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, ἔχουσαι.—Στ. 10, Θολῶδες.] ΗΔ, ΑΤ, Θολοειδεῖς. Ἐπιθετὸν Μακρόβιον (Macrobi. *Saturnal. V*, 19).—

τος ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

Στ. 12, Ἐχει.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχειν.—Στ. 22, Πιπεράνθαι.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιπεράνθαι.—Στ. 26, Ἰταλίκη.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σικελίαν.

ΣΕΛΙΔ. 373, στ. 4, Θέρμεσσαν.] ἐκ ΔΓ (όδέ τε καὶ κατωτέρῳ) ΑΤ, Θέρμεσσαν.—Στ. 9, Καὶ γὰν... μέταλλον εὐπρόσοδον.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸν γῆν... μετάλλων πρόσοδον.—Στ. 21, Εἰ-απτόμενον.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴσαντα πρόμενον.—Στ. 22, Άμωσγέ-πως.] ΗΔ, ΑΤ, Άλλως γέ πως.—Στ. 25, Πεντήκοντα.] ἐν ταῖς Χρησματίαις (Μέρ. Γ, σελ. 35φ), Τριάκοντα.—Στ. 26, Καζ' οῦ.] Οὗτῷ καὶ ἐν ταῖς Χρησματίαις. Άλλ' ἔτ. γρ. Μετ' ὁ, τού-της, μετά τὴν εἰς πεντήκοντα πόδας συναγωγὴν, καθάπερ ἀξίφραστε καὶ οἱ Διτένος μεταφραστής (alque inde).—Στ. 27, Απιστέον.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Απιστέον.

ΣΕΛΙΔ. 374, στ. 8, ΤΟῦΝ γοῦν ἐν Λιπάραις, γενομένης ἀπλοίας; προειπεῖν τινάς φησι ΤΟῦΝ ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μή.] Αποκατέσπει τὴν προτέραν γραφὴν, προσειληφώς ἐξ ΕΔ καὶ τὴν προπαρατελευτικὴν λέξιν, ΑΤ, ΤΗΣ γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπλοίας (ΔΓ ἀπ-νίας) προειπεῖν τινας ΤΟὲ ἐσόμενον, καὶ μή. Ό δέ σοφὸς τοῦ Πολυβίου (τόμ. Δ, σελ. 651, καὶ τόμ. Η, σελ. 115) ἐκδότης (Schweighäuser) διώρθων τὸ χωρίον τόδε, γράφων, ΤΗΣ γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπνοίας, προειπεῖν τινας τὸν ΣΕΙ-ΣΜΟΝ, καὶ μή. Καὶ ἐξι τῆς ἐκδεδομένης γράφης μακρῷ πιθκιωτέρῳ ἡ διόρθωσις αὕτη, μικρᾶς μόνον, ὡς γε μοι δοκεῖ, ἐπιστροφώσεως γράψουσα τῆςδε ΤΟῖΣ γοῦν... τὸν ΕΣΟΜΕΝΟΝ ΣΕΙΣΜΟΝ, καὶ μή. —Στ. 15, Αὐτο.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῷ.

ΣΕΛΙΔ. 375, στ. 9-11, ἐν δὲ τῶν... γενομένους.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐκ δὲ τῶν... γενομένους. —Στ. 17, Φλαμινίον.] ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φλαμίνεον.—Στ. 25, Ἐκατέρας ἀμφότεραι διέχουσαι.] Δικράς παρήνει τις τῶν ιρετικῶν γράφειν, ἀντὲ τοῦ Ἐκατέρας. ίσ. ἐγέγρα-πτο πάλαι δίγα τῆς λέξεως ταύτης, ἀμφότεραι διέχουσαι, ή, Ἐκατέρας διέχεισσα, ἀνευ τῆς μεταξὺ λέξεως.—Στ. 28, Άφ' ἐκ-τέρας.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εφ' ἐκατέρας.

ΣΕΛΙΔ. 376, στ. 6, Εἰσὶ, καὶ Ἀπουλοι, οἱ καὶ Δαύνιοι.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰσὶ καὶ οἱ Δαύνιοι. ΔΓ, Εἰσὶ καὶ Αὐδάνιοι: Εἰσὶ καὶ Αὐδάν-νιοι. Ἐπιγόρευσε δέ μοι τὴν διόρθωσιν αὐτὸς ὁ Στράβων, φῆσαι ανωτέρω (σελ. 325), «Τοὺς Ἀπούλους, οὓς οἱ Ἑλληνες Δαυνίους κα-» λοῦσιν». —Στ. 9, ἐξι δὲ τι γερρόνταιζουσα.] ΗΔ, ΑΤ, ἐξι δὲ πεγγρέζουσα ιάζουσα. —Στ. 11, ἐπὶ τὴν ὄκραν.] ΗΔ, ΑΤ, Περὶ

τὴν ἀκραν. — Στ. 15, Λειμήν.] Εἴς ΕΔ προσείληφε τὸν λέξιν.
— Στ. 23, Τὸ πρὸς τῷ ισθμῷ.] Εἰς ΔΓ προσείληψε τὸ πρῶτον
ἀρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 377, στ. 7, Κολοσσικός.] Άπλειψε (ἐκ ΔΓ) τὸ πρὸς τῆς
λέξεως ἀρθρον. — Στ. 18, Τοῖς παρὰ τῆς βουλῆς ὄνομασθεῖσι.] ΔΓ,
Τοῖς περὶ τῆς βουλῆς ὄνομασθεῖσι. Εὐδέχεται τὴν γυνσίκην γρα-
φὴν ὑπάρξαι πᾶλαι, Τοῖς περὶ τῆς ἐπιβουλῆς νομισθεῖσι, του-
τοῖς, προσάπτει μάκρη ὑπῆρχεν ὁ Φάλανθος τῶν ἐπιβουλευσάντων τῷ
δῆμῳ, οὐχ ἀπλῶς δ' ἀπασι τοῖς ὑπ' ἐκείνων κριθεῖσι περὶ τῆς ἐπι-
βουλῆς ἡρέσκετο, ἀπηνέζερεν ἵσως ἐκείνων βουλομένων τίσασθαι,
αὐτὸς προκοτέραν χοῖναι ποιήσασθαι τὴν ἐπιθύσειν ἔγνωκώς. — Στ. 19,
Γάκινθίοις.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Γάκινθίνοις. — Στ. 20, Περιθηται.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιθῆ. — Στ. 21, Εἴσαγγειλάντων δὲ τενῶν... τῶν
περὶ Φάλανθου.] ΔΓ, Εἴσαγγειλάντες δὲ... οἱ περὶ Φάλανθον,
ἀνακολούθως δηλουότει πρὸς τὰ ἐπόμενα, καθάπερ καὶ κατωτέρω
(σελ. 379) «Εἴσαγγειλάντες... χαλεπὸν ἔγνωσαν» ἐνθα δὲ τροι τῶν
γνόντων εἰσὶν οἱ εἴσαγγειλάντες. Τοῦ δ' οὖν προκειμένου χωρίου ἡ
γυνσία γραφὴ ἔστεν εἴναι, Εἴσαγγειλάντων δὲ λάθρα τὰ συγ-
κείμενα τῶν περὶ Φάλανθον, τούτεσιν αὐτοῦ τοῦ Φαλάνθου εἴ-
σαγγειλάντος, ὡς μὴ ἀρεσκομένου ἀπασιν ἀπλῶς τοῖς ὑπὸ τῶν συνεπε-
θεύλων κριθεῖσι. — Στ. 25, Εἶπε.] Ἀμεινον ἀν ἐγράφετο, Άν εἶπε.
— Μὴ περιθέσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Μὴ ἐν περιθεῖναι. — Στ. 25, Κελεύ-
σαντες δ' αὐτούς.] ΔΓ (ἀμείνων), Κελεύσαντος δ' αὐτοῦ, τοῦ
Φαλάνθου δηλουότει μέσος γάρ ἦν τῶν τε ζασιωτῶν καὶ τοῦ δῆμου,
τὸ παρὸν εῦ θέσθαι βουλόμενος.

ΣΕΛΙΔ. 378, στ. 1, Παρθενίαι.] ΗΔ (ῶδε τε καὶ τοῖς ἔξης) ΑΤ,
Παρθενίαι. — Στ. 24, Στρατιᾶς.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείας.

ΣΕΛΙΔ. 379, στ. 14, Τινὲς εἴσαγγειλάντες.] Ανακολουθον, ὥσπερ
τὸ ἀνωτέρω, πλὴν εἰ γράφοις, Τινὸς εἴσαγγειλάντος. — Στ. 25,
Τὸν Τάρχυτα.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν Τάρχυτα.

ΣΕΛΙΔ. 380, στ. 3, Ή τὰς ἄλλας ἡμέρας.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Ή τὰς
ἡμέρας. Ή δὲ ΔΓ ἔχει οὗτο, κατὰ τὸν Γερμανὸν ἐκδότην. Ή τὰς
ἄλλας ἡμέρας ἐργατικάς. Οἱ μέντοι Εὔταχτος (εἰς τὸν Περιηγ. τ.
σίχ. 376) ἀνέγνω, ὥσπερ ἡμεῖς, Ή τὰς ἄλλας ἡμέρας. — Στ. 12,
Τὴς Ταραντίνης.] Ἰσως ἐγράφετο πᾶλαι, Τοῖς Ταραντίνοις, συ-
νηρτημένως πρὸς τὸ, Εἴθος η. — Στ. 13, Εἰκέλευσέ τε... Καὶ δὴ καὶ
η.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Εἰκέλευσε δὲ... Καὶ δὴ η. — Στ. 16, Περὶ δὲ

τά.] ΗΔ, ΑΤ, Περὶ τε τὰ.—Στ. 21, ἰαπύγων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἰαπυγίων.

ΣΕΛΙΔ. 381, στ. 3, Κλεῖον.] ΗΔ, ΑΤ, Κλεῖον.—Στ. 7, Περίπλους δέ.] ΔΓ (ἀμείνων), Περίπλους δ' ἐκ.—Στ. 8, Βάριδος.] Οὔτως ἔγραψα, ΑΤ, Βάριτος (ἴδ. τὰς εἰς τὸν Βυζάντ. Στέφ. λέξ. Βαρόντεον, σημ. τοῦ Πιγέσθου).—Στ. 13, Περιλειφθέντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περιληφθέντας.—Στ. 15, Καταφυγόντας δὲ δεῦρο.] ΗΔ, ΑΤ, Καταφυγόντας δεῦρο. Εἰ δὲ προαιρῆ τὴν ἔχομένην (σιχ. 16) ΔΓ, Περιεσταλῆναι, τῆς ἀκμεθουσάντος, Περιεσταλεῖσν, τόδ' ἀπαν τὸ χωρίον οὗτος ἔξει διεσκευάζειν, Καλουμένους, οὓς Ήρακλῆς ἔξηλασε, καταφυγόντας δεῦρο, ὑπὸ γῆς περιεσταλῆναι.—Στ. 25, Ρωδαιῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ρωδαῖων. Ρωδαῖαι γάρ οἱ πόλεις, ὡς αὐτίκα διεχθήσεται.

ΣΕΛΙΔ. 382, στ. 3, Περίπλῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Παράπλῳ. Καὶ γάρ μικρὸν ἀνωτέρῳ (σελ. 381), αἱ Τὸ περιπλεόμενον χωρίον ν εἴσοησε.—Στ. 4, Ρωδαῖαι.] Ἐκ ΔΓ (πληθ. καὶ θηλυκ.), ΑΤ, Ρωδαῖαι.—Στ. 5, Άλητία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σαληπία.—Στ. 6, Οὐρία, ἐν ᾧ.] Ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Θυραῖοι, ἐν φ. —Ἐπει δείκνυται.] ΗΔ, ΑΤ, Επειδείκνυνται.—Στ. 7, Γύιαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐρίαν.—Στ. 8, Στόλου εἰς.] ΔΓ (ἀμείνων), Στόλου τοῦ εἰς.—Ἡ ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Ήτοι αὐτήν.—Στ. 13, Γύεον δέ.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου προσειληφε τὸν σύνθεσυον.—Στ. 18, Σφόδρω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λίχν.—Στ. 23, Βρέντεον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βρεντέσιον.—Στ. 24, Τῆς ἐλάφου.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ ἐλάφου.—Στ. 25, Προβραχῆ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Προσβραχῆ.

ΣΕΛΙΔ. 383, στ. 2, Εὐθύπλοα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐθύπλους.—Στ. 5, Δαυνίων.] ΗΔ, ΑΤ, Δαυνιετῶν.—Στ. 6, Κελία, καὶ Κανύσιον, καὶ Ερδωνία.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κελία, καὶ Νήτιον, καὶ Κανύσιον, καὶ Κερδονία.

ΣΕΛΙΔ. 384, στ. 12, Αὐφιδον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐφίδεον.—Στ. 14 καὶ 18, 19, Ἀργυριππίνων... Ἀργυρίππα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυριππηνῶν... Ἀργυρίππη.—Στ. 19, Λέγονται δ' ἀμφότεραι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγεται δ' ἀμφότερα.—Στ. 20, Κτίσματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κτίσμα.—Πεδίον.] Ἰσ.γρ. Επίνειον.—Στ. 28, Ημέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴκ μέρους.

ΣΕΛΙΔ. 385, στ. 28, Περὶ σφίσι πως.] Ὁ ὄργανος μεταφραστής.

έξιρρος, Παρά σφίσιν οὐκ εἰδός οπως, nescio quo pacto penes se.

ΣΕΛΙΔ. 386, στ. 4, Εἰς ἀπίκην ποταμὸν, πλησίον ὅντα τοῦ Ἀγκώνος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ (ἀδιανοῆτον τούτου), Εἰς α ση πλησίον τὰ τοῦ Ἀγκώνος. ΔΓ, Εἰς χεῖλια διεκόσια ἐνενήκοντα πλησίον τὰ τοῦ Ἀγκώνος.—Στ. 11, Εξακισχιλίων.] ΔΓ (ἀμείνων), Εξακισχιλίους.—Τοῦτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 20, Παραπεμφθέντα οὐδὲν εἴδεν εἴδεντες, οὐ πολύ.] ΗΔ, ΑΤ, Παραπεμφθέντα ἔλαστα κακίαν οὐδὲν, οὐ πολύ. Πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου ἐγιάζετο, Παραπεμφθέντα ἔλαστα οὐδὲν εἴδεντες καὶ οὐδὲν, οὐ πολύ. ΔΓ, Παραπεμφθέντα ἔλαστα, καὶ οὐδὲν, οὐ πολύ (ἄλλ. οὐ πολύ).—Στ. 26, Πάντων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Απάντων.

ΣΕΛΙΔ. 387, στ. 8, Καταλείπον.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Καταλείπον.—Στ. 11, Τοὺς περι.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τοὺς περι.—Στ. 13, Εἰρηκότων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Εἰρηκότες.—Στ. 17, Οὖσι.] Ἀποκατέσπα τὴν αρχαίνη γραφήν, ΑΤ, Ούτοι.—Στ. 26, Τοσαύτη οὖτα, καὶ τοσούτῳ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ... Τοσούτον. Φέρεται δέ πρὸς τὸ Μήκετ.

ΣΕΛΙΔ. 388, στ. 2, οἵτινες ἐκ τούτων.] ΗΔ, ΑΤ, οἵτινες καὶ τούτων.—Στ. 6, Δὲ τῶν πλευρῶν.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ πλευρόν.—Στ. 7, Ἀπολειπόντων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπολειπόντων.—Στ. 13, Υἱος δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Υἱος τε.—Στ. 22, Σύμπασαν ἡγεμονίαν.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Σύμπασαν τὴν ἡγεμονίαν.

ΣΕΛΙΔ. 389, στ. 1, Τῶν πλησιεχόρων.] Ἐξ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρθρον.—Στ. 10, Ἄναδην.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄδην. ΔΓ, Ἄναβδην.—Στ. 19, Όσην.] ΗΔ, ΑΤ, Όσου.—Στ. 21, Τοῦ Ταύρου.] Ἀπεκατιεῖσπα τὴν αρχαίνη γραφήν, ΑΤ, Τῷ Ταύρου.—Στ. 28, Ὑπακούουσι.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπακούουσι.

ΣΕΛΙΔ. 390, στ. 1, Καντάβρους.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Κανταύρου;.—Στ. 4, Καὶ μετὰ ταῦτα.] Ἐξ ΔΓ προσειληφε τὸν σύνδεσμον.—Στ. 12, Διά τῶν... ἐκλελοιπότων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ἦπο τῶν... ἐκλειπόντων.—Στ. 21, Ήγησομένων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Ήγησουμένων.—Καλός δέ.] Ἰσ.γρ. Καὶ ἄλλως δέ. —Στ. 25; Τῷ ἀκοινοτῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ ἀκοινώνητον. Οὐ νοῦς, Οἱ δέ Νομάδες εἰσὶ παντάπασιν ἄχοητοι, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι.

ΣΕΛΙΔ. 391, στ. 8, Διαφθορᾶς.] ΔΓ (ἔτως ἀμείνων), Διεφθορᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΧΑΓΓΕΛΜΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ